

ТАХТИ

СОЗАНДАГИЮ БУНЁДКОРӢ
ҲАДАФИ МОСТ!

Рӯзнома аз моҳи майи соли 1932
нашр мешавад
ШАНБЕ, 6 марти соли 2021
№9-10 (8409)

kubod36@mail.ru

ҚУБОД

Нашрияи мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳияи Қубодиён

Дар огози фасли баҳор фаро расидани Рӯзи модар – ин ҷашни барои ҳамаи мо бисёр азизро ба кулли сокинони диёрамон, бахусус модарону бонувон ва духтарони ноҳия самимона табрик гуфта, ба ҳар яки Шумо саломативу хушбахтӣ ва хонабодиву сарбаландӣ орзу менамоем.

Нақши бонувон дар таҳким ва рушди ҷомеа, бунёди оилаи хушбахт, таълиму тарбияи фарзандон ва афзоиши эътибори хонадон ниҳоят муҳиму арзишманд мебошад.

Аз ҷониби Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон эълон шудани Рӯзи модар дар Тоҷикистон гувоҳи равшани мақому манзалати баланди бонувону модарони азиз дар ҷомеа мебошад.

Зан – модар сарчашмаи меҳру вафо, рамзи ишқи ҷовидонӣ, нахустин мураббӣ ва муаллими фарзанд мебошад. Зан олиҳаест, ки нури зӣёи олам ва гармии зиндагӣ аз ӯст. Донишманди кадрӣ қиммати модар ва ҳурмату эҳтироми зан рисолат ва қарзи ҳар як инсон мебошад.

Занону модарони бонангу номуси мо дар таҳкими давлат, истиқлолият, сулҳу субот, ваҳдати миллӣ ва рушди соҳаҳои хоҷагии халқ саҳми бисёр арҷманд гузоштанд.

Тавре, ки Пешвои миллат зикр намудаанд: “Имрӯз ҷомеаи Тоҷикистон дар симои зан на танҳо модар, хоҳар ва ҳамсар, балки сиёсатмадори шинохта, донишманди асил, сарвари муваффақ, соҳибкори саховатпеша, табиби ҳозир, корманди мақомоти ҳифзи ҳуқуқ, ҳомии Ватан, бинокори номдор, мураббии наслҳо ва ҳамшираи меҳрубонро мебинад, ки ин мояи ифтихори ҳар яки мову шумо мебошад.

Бо назардошти ҳамин нерӯу ҷасорат ва ҳамзамон бо мақсади тавсеаи ҳарчи бештари нуфузи занон ва дастгирии ҳамаҷонибаи онҳо Ҳукумати мамлакат як қатор санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ ва барномаҳои стратегияҳои баҳри баланд бардоштани мавқеи зан дар ҷомеа қабул намуд, ки дар ин радиф фармони Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон “Дар бораи тадбирҳои баланд бардоштани мақоми зан дар ҷомеа” аҳамияти таърихӣ дошта, қабул гардидани он такони бузург дар самти тақвияти сиёсати гендерӣ дар кишвар гардида, роҳро дар масири сиёсату роҳбарӣ барои занон дар ҳама соҳаҳои ҳаёти ҷомеа кушоду фарроҳ намуд.

Паёми табрикии раиси ноҳияи Қубодиён Садриддинзода Бадриддин Талбақ ба муносибати Рӯзи модарон – 8 март

Мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳияи Қубодиён дар партави сиёсати хирадмандонаи Роҳбари давлат баҳри дастгирии ҳамаҷонибаи занон, баланд бардоштани мавқеи зан дар ҷомеа тадбирҳои заруриро роҳандозӣ намуда, барои рушду тараққи соҳаҳои занону духтарони лаёқатманд ҷиҳати фаъолият дар тамоми соҳаҳои хоҷагии халқӣ ноҳия ҷалб мегарданд.

Дар воқеъ саҳми занон дар пешбурд ва инкишофи фаъолияти соҳаҳои мухталифи хоҷагии халқӣ ноҳия назаррас буда, имрӯз шумораи умумии занҳо дар ноҳия 98 ҳазору 396 нафарро ташкил дода, дар вазифаҳои роҳбарикунанда 136 нафар занон дар ҳама соҳаҳои мухталифи халқӣ ноҳия қору фаъолият менамоянд.

Ҳамзамон дар соҳаи маориф

ҳазору 425 нафар, тандурустӣ 800 нафар, дар мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳия 1 нафар зан муовини раиси ноҳия, 2 нафар мудир бахш, 1 нафар зан раиси ҷамоат, 6 нафар муовини раиси ҷамоат, 2 нафар вакили Маҷлиси вакилони халқӣ вилояти Хатлон, 16 нафар вакили Маҷлиси вакилони халқӣ ноҳия ва 24 нафар зан сарвари муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ ва томактабии ноҳияро ба ӯҳда доранд.

Имрӯз низ занони фаъол дар ноҳия хело бисёранд, ки дар байни аҳолии ноҳия сазовори ҳурмату эҳтиром мебошанд. Бояд гуфт, ки ҳарчи бештар ба ҳаёти сиёсӣ иқтисодӣ ва иҷтимоӣ ноҳия ҷалб гардидани занон, яке аз шартҳои нишонаҳои баробарҳуқуқии онҳо бо мардон мебошад.

Дар ҳақиқат, Пешвои миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар баробари сиёсати одилонаву оқилона ва муваффақашон нисбат ба мавқеи зан – модар таваҷҷӯҳи хоса некбинона доранд, аз инҷост, ки имрӯз бонувони тоҷик сиёсатмадор, тиббӣ, муҳандис, олимӯ варзишгар, роҳбар, омӯзгор аст.

Тавре Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, таъкид медоранд, меҳру муҳаббати занони тоҷик аз қадри асрҳои сарчашма гирифта, бо тору пуди ҷашни миллиамон – Наврӯз омезиш ёфта, ба гулҳои ҳамешабахори Тоҷикистон мубаддал ёфтаанд. Зеро зан ва гул ҷаҳонро зебӣ мебахшанд. Воқеан тавъам омадани ин ду ҷашн – Рӯзи модар ва Наврӯз дар диёри мо худ рамзи баҳори шуқуфони сарзамини аҷдодиамон мебошад.

Итминон дорам, ки модарону бонувони арҷманди мо дар ин соли таърихӣ – 30-мин солгарди Истиқлоли давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон бо азми дучанд суннати ободгариву покизарӯзгорӣ, тарбияи шоистаи фарзандонро идома бахшида, дар амри ободии ин гӯшаи Ватани азизамон ва рушду пешрафти соҳаҳои хоҷагии халқӣ ноҳия саҳми пурарзиши худро мегузоранд.

Бо ҳамин нияту орзуҳои нек ҳамаи модарону бонувони гиромиро ба муносибати ҷашни фархундаатон самимона табрику таҳният гуфта, ба ҳар як хонавода бахту саодати рӯзгор ва сулҳу амонӣ орзумандам.

**Ид муборак бошад,
модарон ва хоҳарони
азиз!**

14 МАРТ-РЌЗИ ТАЪСИСЁБИИ МАҚОМОТИ ПРОКУРАТУРА

Ҳамасола санаи 14 март иди касбии кормандони мақомоти прокуратура дар сатҳи ҷумхури бошукуху шаҳомат таҷлил карда мешавад. Дар арафаи ин иди шариф аз прокуророн ва муфаттишон сар карда то мутахассисони оддии ин мақомоти бонуфуз бо рутбаҳои навбатии дараҷавӣ шарафёб гардидан ва сари синаи хеш дидани нишони «Корманди фахрии прокуратура»-ро орзу мекунам. Ин рӯзи таърихӣ барои ҳар

як узви хонаводаи онҳо низ ба яке аз идҳои муҳими оилавӣ мубаддал гаштааст.

Баъди интизориҳои зиёд бо гузашти соатҳои башумор ҳешу пайвандон, сари дастурхони идона ҷамъ меоянд. Дӯстони қарин ба мӯйи дар осӣеби ин даргоҳ сафед намудаи ҳамдигарӣ бо завқ нигариста, баҳри ба анҷом расонидани корнамоиҳои бузургтаре камари ҷиммат мебанданд. Зеро нақши мақомоти прокуратура дар таъми-

ни волоияти қонун, ҳифзи ҳуқуку озодиҳои шаҳрвандон, мубориза ба муқобили ҷинояткорӣ возеҳу назаррас аст.

Тавассути минбари «Тахти Қубод», ки дар байни кормандони мақомоти прокуратура ҳаводорони зиёд дорад, прокурори ноҳия Раҳмонзода Анвар мушовири адлияи дараҷаи якум, ҳайъати ҳамкорон ва дигар ҳамкасбонашонро табрику таҳният гуфта, барояшон умри дароз, бахти пайдори оилавӣ, барору комёбӣ, имони комил ва иродаи қавӣ дар таҳкими қонуният ва тартиботи ҳуқуқӣ таманно менамояд.

“ТАХТИ ҚУБОД”

Прокуратураи Қубодиён дар замони Истиқлолият

(ба муносибати 14-уми март ҷашни прокуратураи даврони Истиқлолияти Тоҷикистон)

Дар таърихи давлатдорӣ навини мардуми тоҷик санаи 9-уми сентябри соли 1991 воқеаи таърихӣ ва сарнавиштсозе ба амал омад. Тоҷикистон истиқлолияти давлатӣ ба даст овард. Бо иборати дигар миллати тоҷик баъди қариб 1000 соли барҳамхӯрии давлатдорӣ Сомониён соҳиби давлати соҳибхитӣ гардид. Бо таассуф бояд гуфт, ки Тоҷикистон баъди истиқлолият ба гирдоби печиди вазъи вазнини сиёсӣ ва баъдан ҷанги шаҳравандӣ кашида шуд. Дар ин давра қувваҳои зидди истиқлолияти осон ба даст омадаи халқи тоҷик ҳам аз дохил ва ҳам аз берун шӯру ошӯб барпо намуда, ҳаёти ошӯштаи кишварро бо иборате сари тир кашиданд. Бархе аз қувваҳои сиёсии дохилӣ ва хоҷагони пасипардагии хориҷашон ба гирдиҳамоиҳои ғайриқонунии дуру дароз даст зада, вазъи сиёсии кишварро хароб карданд.

Вилояти Хатлони имрӯза он вақт ба маркази даргириҳои ҷанги бемаънӣ ва бемантиқӣ шаҳравандӣ кашида шуда, беқонуни ҳукмфармо гардид, мамлакат дар ҳолати вазнини парокандашавӣ қарор дошт.

Дар натиҷаи ин ҷанги бемаънӣ ва таҳмилий дар он давра ҳазорон нафар шаҳрвандон ба ҳалокат расида, садҳо ҳазори дигар дар дохили кишвар ва берун аз он гурезаи иҷборӣ гардиданд. Танҳо гузаронидани ҷаласаи 16-уми Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар шаҳри Хуҷанд, ташкили ҳукумати қадид, Раиси Шӯрои Олӣ ва роҳбари Тоҷикистон интиҳоб шудани Эмомалӣ Раҳмон имконият дод, ки дар кишвар то андозае низому тартибот барқарор ва созандагии аҳли ҷомеа ба миён оварда шавад.

Баъдан бо кӯшишҳои пайгиронаи роҳбари давлат ва ҷомеаи кишвар имконият ба даст омад, ки соли 1997 созишномаи сулҳ ба имзо расида, ваҳдати сартосарии миллати тоҷик ба даст оварда шавад. Пас аз ба даст овардани истиқлолияти комил ва мустақил гаштани Ҷумҳурии Тоҷикистон дар ҳаёти сиёсӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии мамлакат дигаргуниҳои азиме ба вуқӯъ пайвастанд ва табиист, ки Тоҷикистон чун давлати ҷавони соҳибхитӣ ба чунин дигаргуниҳо саҳт ниёз дошт.

Мақомоти прокуратураи тоҷик низ ин давра ба зинаи нави фаъолияти худ чун прокуратураи давлати мустақил дохил гардид. Нахуст барои ба даст овардани истиқлолияти пурра дар ҳамаи ҷабҳаҳои ҳаёту набзи давлатдорӣ корҳои зиёдеро ҳам дар соҳаи идорақунии, ҳам сиёсӣ, иҷтимоӣ ва ғайраҳо ба низом даровардан зарур буд.

Чӣ тавре, ки дар боло ишора намудем, аз рӯзҳои аввали баъди пошхурии Империяи Шӯравӣ фазои сиёсии кишвари соҳибистиклоли Тоҷикистон аз тарафи қувваҳои беруна ва дохилӣ

РАҲМОНЗОДА АНВАР
прокурори ноҳияи Қубодиён

тира гашта, боиси сар задани ҷанги шаҳравандӣ гашт. Дар чунин ҳолат ба ҳамаи шохаҳои ҳокимияти давлати ҷавону соҳибхитӣ лозим меомад, ки якҷоя бо шаҳрвандони азизи кишвар баҳри ором намудани фазои сиёсӣ ва оромию осудагии мардум кори вазнин ва пурмасъулиятро ба анҷом расонида, кишварро ба пирӯзиҳои истиқлолият расонанд. Табиист, ки мақомоти прокуратура аз ин равандҳо ва бархӯрдҳои ҳаёти ҷомеа дар канор буда наметавонист.

Мақомоти Прокуратураи Тоҷикистон ва прокуратураи вилояти Хатлон чун ҷузъи тарқибии он аз рӯзҳои аввали соҳибхитӣ гаштани кишвар қорӣ намудани низоми волоияти қонунро дар сар то сари ҷумхури вазифаи аввалинараҷаи худ дониста, баҳри оромию осудагии ҷомеа, пешгирии ҷинояткорӣ, риояи бечунучарои қонунгузорӣ чораҳои зиёдеро андешидаанд.

Мақомоти прокуратураи вилояти Хатлон ва роҳбарияти ҳамонақтаи он Бобохонов Б.К. аз рӯзҳои аввали ба кор шурӯъ намудани мақомоти прокуратураи вилояти навтаъсис, диққати асосиро ба ҳамоҳангсозии мақомоти ҳифзи ҳуқуқ дар мубориза алайҳи ҷинояткорӣ равона намудаву тавонистанд, ки охири соли 1992 ва дар ибтидои соли 1993 фаъолияти худро пурра ба роҳ монда, баҳри пешгирии ҷинояткорӣ дар марзи вилоят чораҳои судмандро андешидаанд.

Ба ҳайси аввалин прокурори ноҳияи Қубодиён дар замони соҳибистиклол шудани тоҷикистон Муҳаббатова Қурбоналӣ аз соли 1991 то 1995 кор намудааст. Маҳз кори шабонарӯзии кормандони прокуратураи ноҳия имконият дод, ки дар соли вазнини 1993 вазъи сиёсӣ ба эътидол омада, пеши роҳи ҷинояткорӣ гирифта шавад ва то андозае волоияти қонун таъмин гардад. Ин амал имконият дод, ки рӯҳияи мардум баланд бардошта шуда, онҳо аз ҳолати

тарсу навмедӣ бароварда шаванд. Аз ҳама муҳимаш мардум ҳис намуд, ки давлат ҳаёт, мақомотҳои ҳифзи ҳуқуқ фаъолият доранд ва ҳаёту моликияти онҳо ҳифз карда мешавад.

Хотиррасон бояд намуд, ки барои ба боварии мардум даромадан ва то андозае пешгирии намудани ҷинояткорӣ, алалхусус ҷиноятҳои вазнин ва махсусан вазнин аз қабилҳои ҷиноятҳои куштор, роҳзанӣ, ғоратгарӣ, таҷовуз ба номус аксар вақт кормандони прокуратура ҷони худро ба каф гирифта меҳнат намуда, дар он давраи мушкӣ ҷиноятҳоро кушода ҷинояткоронро ба ҷазо кашидаанд. Оқиста-оқиста ба ором гаштани ба эътидол омадани вазъи сиёсии ҷомеа ва истикрори сулҳ дар Тоҷикистон вазъи сиёсӣ дар ҷилов низ рӯ ба оромӣ оварда, сифати санҷишҳои прокурорӣ рӯз аз рӯз беҳтар гашт.

Солҳои минбаъда дар прокуратураи ноҳия ҳуқуқшиносони варзида аз қабилҳои Хушвахтов А.А., Ғуломов Р., Қодирзода С.Г., Одиев Ф.Ҷ., Хусейнзода С.Б., Раҳмонзода А.Ф. ба ҳайси прокурори ноҳия иҷрои вазифаи намудаву тавонистанд, ки фаъолияти қорӣ прокуратураро боло ва волоияти қонунро дар ҳудуди ноҳия хело беҳтар кунанд. Айни замон таҳлил ва ҷамъбасти фаъолияти прокуратураи ноҳия дар соли сипаригаштаи 2020 нишон медиҳад, ки дар тамоми самтҳои назорати прокурорӣ пешравиҳо ба чашм мерасанд. Сол аз сол бартараф намудани қонунвайронкуниҳо беҳтар гашта истода, сифати тафтишоти пешакӣ низ беҳтар гаштааст.

Дар давраи истиқлолият ба зами ин имконият ба вучуд омад, ки шароити қорӣ кормандон хело беҳтар карда шуда, бинои маъмури аз таъмири хушсифат бароварда шавад.

Имрӯз тамоми кормандони прокуратураи ноҳия бо алоқаҳои интернетӣ ва дастгоҳҳои компютерӣ ва факсу нусхабардорӣ таъмин карда шудаанд, ки ин амалҳо кори серсоҳаи прокуратураро хело осон намудааст. Ин раванд ва ҳамчунин рушди босуботи кишвар дар ҳама соҳаҳо тавонист, ки прокуратураи ноҳия дар ҳамбастагӣ бо дигар мақомотҳои ҳифзи ҳуқуқ доиман сифати қорро беҳтар намуда, баҳри амали намудани супоришу дастурҳои Пешвои муаззими миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, Қарорҳои Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон, фармону дастурамалҳо, супоришу нишондодҳои Прокурори генералии Ҷумҳурии Тоҷикистон як қатор чорабиниҳои мақсаднокро ба анҷом расонида, дар таъмини волоияти қонун, мустаҳкам намудани тартиботи ҳуқуқӣ, муҳофизати ҳуқуку манфиатҳои қонунии шаҳрвандон ва давлат, мубориза ба зидди ҷинояткорӣ, саҳми арзандаи худро гузоранд.

ПАЁМИ ПЕШВО-ДАСТУРАМАЛИ МО

Аз ҳар як оила сар карда то муассисаву қорхонаҳо ва сохторҳои қудративу ҳукуматӣ бояд Паёми имсоларо ҳамчун дастурамал ва роҳнамо дар зиндагӣ ва фаъолияти худ қарор диҳанд.

Воқеан ҳам, Паёми имсолаи Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи самтҳои асосии сиёсати дохилӣ ва хориҷии ҷумхури” на танҳо вазъи иҷтимоиву иқтисоди кишварро дар соли 2020 таҳлилу баррасӣ намуд, балки тамоми масъалаҳои ҳаётан муҳими давлату ҷомеаи Тоҷикистонро фаро гирифта, ҳамчун дастурамал ва роҳнамо барои тамоми кишрҳои ҷомеа ба шумор меравад.

Қиҳати муҳими Паёми имсола аз он иборат аст, ки он ба соле рост омад, ки Ватани азизамон дар остонаи ҷашни 30-солагии Истиқлолияти давлатӣ қарор дорад ва албатта, маълум аст, ки истиқлолият неъматӣ бузургу муқаддас барои ҳар як халқу миллат ба шумор меравад.

Ҳамасола Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Пешвои миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар паёмҳои хеш ба Маҷлиси Олӣ тамоми соҳаҳои хоҷагии халқӣ кишварро чи дар сиёсати дохилӣ ва чи хориҷӣ мавриди таҳлилу баррасӣ қарор дода дурнамои рушди ҳар як соҳаро ояндабинона мушаххас менамоянд. Аз ин ҷост, ки сол то сол мақому мартаба ва саҳми Паём дар пешрафт ва тараққиёти кишвар муассиртар гашта, тамоми ҷомеаи шаҳравандии Тоҷикистон ва ҳамватанони бурунмарзӣ ироаи онро бо умеди ояндаи нек бесаброна интизор мешаванд. Ин нишон медиҳад, ки эътимод ба давлат рӯз то рӯз қавӣ гашта, мафҳумҳои ваҳдату ҳамдигарфаҳмӣ ва ифтихори миллӣ дар байни ҳамаи кишрҳои ҷомеа ба таври мустаҳкам ҷойгир мегардад.

Бо вучуди ин вазъи ҳар лаҳза тағйирёбандаи ҷаҳон ва зухур намудани ҳар гуна ҳизбу ҳаракатҳои барои амнияти ҷомеа хатарнок моро водор месозад, ки ба таъмини амнияти кишвар диққати аввалиндараҷа диҳем. Чуноне, ки ин нуқтаро Пешвои миллат дар паёмашон зикр намуда, аз ҷумла гуфтанд: “Тавре ки ман борҳо таъкид карда будам, фаъолияти ҷунин равияҳои экстремистӣ, радикалӣ ва хурофотпарастӣ яке аз омилҳои асосии хатарзо барои имрӯзу фардои Тоҷикистон ва дигар кишварҳои минтақа ба шумор меравад ва аз мо андешидани чораҳои муштаракро талаб менамояд”. Президенти кишвар дар идомаи суханонаш баҳри андешидани чораҳои зарурӣ дар ин самт ба Прокуратураи генералӣ супориш дода, аз ҷумла фармуданд: “Бо мақсади идомаи қорро дар ин самт, Прокуратураи генералӣ вазифадор карда мешавад, ки лоиҳаи нави “Стратегияи миллии Ҷумҳурии Тодикистон оид ба муқовимат ба терроризм барои солҳои 2021-2025”-ро таҳия ва ба баррасии Ҳукумат пешниҳод намояд”. Инчунин оиди тақвият бахшидани ҳамкориҳо дар самти мубориза бо хатарҳои зикршуда муҳтарам Пешвои миллат сохторҳои қудратии кишварро вазифадор намуда, фармуданд: “Мо борҳо эълон намудем, ки Тоҷикистон дар арсаи мубориза бар зидди терроризму экстремизм, қочоқи силоҳ, маводи муҳаддир, кибер- ҷинояткорӣ ва дигар ҷиноятҳои муташаккили фаромиллӣ шарки табии давлатҳо ва созмонҳои байналмиллалӣ минтақавӣ мебошад”.

Гушта аз ин дар Паёми имсола Президенти мамлакат оиди зухуроти номатлуби коррупсия, ки хатари он аз ҳар гуна хатарҳои беруна ва созмонҳои террористии ҷаҳон кам нест, ибрози андеша карда, аз ҷумла гуфтанд: “Коррупсия зухуроти номатлуб ва барои ҷомеа хатарнок ба ҳисоб рафта, мубориза бар зидди он вазифаи асосии мақомоти давлатӣ, ниҳодҳои ҷомеаи шаҳравандӣ ва ҳар як сокини кишвар мебошад. Аз ин лиҳоз, барои пешгирии қардани қирдорҳои коррупсионӣ, фароҳам овардани фазои оштинопзир ба он ва ба ин раванд ҷалб намудани тамоми мақомоти давлатӣ, воситаҳои ахбори омма ва ниҳодҳои ҷомеаи шаҳравандӣ аз ҷониби субъектҳои мубориза бар зидди коррупсия бояд қорачӯӣ карда шавад”.

Дар фарҷоми сӯҳбаташон Пешвои миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба яке аз муҳимтарин ва муқаддастарин дастовардҳои халқи тоҷик, яъне Истиқлолияти давлатӣ ишора карда, аз ҷумла, гуфтанд: “Хурду бузурги мардуми кишвар бояд ҳамеша дар ёд дошта бошанд, ки дар шароити пуртазоду пурҳаводисии имрӯза ҳимояи неъматӣ барои ҳар як инсонӣ баномус бузургтарину муқаддас-истиқлолу озодӣ қор саҳлу осон нест. Ҳифзи ин гавҳари бебаҳо аз ҳар яки мо савю талош ва кӯшишу ғайрати шабонарӯзӣ, нангу номуси миллӣ, заҳмати содиқонаву фидокорона ва муҳимтар аз ҳама, иттиҳоду сарҷамъӣ меҳодад”.

Аз ин рӯ мо кормандони прокуратураи ноҳияи Қубодиён тамоми нуқтаҳои зикршудаи Паёми Пешвои миллатро дастгирӣ карда, дар фаъолияти рӯзмарии худ онро ҳамчун дастурамал ва роҳнамо истифода менамоям ва барои амалӣ қардани ҳар як дастуру ҳидоятҳои Президенти кишвар муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон шабу рӯз ба таври доимӣ омодаем.

РАҲМОНЗОДА А., прокурори ноҳияи Қубодиён
мушовири адлияи дараҷаи 1

Аз ҳаёти деҳот

Ҷамоати деҳоти «Заркамар» дар қисмати шимолу шарқии ноҳияи Кубодиён ҷойгир буда, аз рӯи ҳуҷҷатгузорӣ ҳудуди 5 деҳаро дар бар мегирад. Ин ҷамоат, ки пештар «Кубодиён» ном дошт аз соли 2015 бо номи «Заркамар» баргарида шуда, аҳолиаш бештар ба деҳқонӣ ва чорводорӣ машғуланд. Деҳаҳои ҳудуди ҷамоат аслан қад - қади соҳили дарёи Кофарниҳон ҷойгир шуда, аз лиҳози ҷуғрофӣ ҳамчун минтақаи куҳӣ ба шумор мераванд. Аз ин рӯ заминҳои қорами ин минотиқ аз сатҳи дарё баланд буда барои обёрӣ кардани онҳо аз пойгоҳҳои обкашӣ (насосҳо) истифода бурда мешавад. Аз ҷумла, деҳаи Чимғилиш - 1 яке аз деҳаҳои ин ҷамоат буда, аз маркази ноҳия дар масофаи 30 км ҷойгир аст. Раиси деҳаи мазкур шахси кордону саховатпеша Нормаматов Абдурасул Курбанович буда, 4 сол боз роҳбарии деҳаро ба уҳда дорад. Номбурда соли 1964 дар ҳамин деҳа ба дунё омада, мактаби миёнаи № 49 - и ба номи Крупская (ҳозира МТМУ - и № 14) -ро соли 1981 хатм кардааст. Баъдан солҳои 1984 - 1989 дар Институти ҳоҷагии қишлоқ (ҳозира Донишгоҳи аграрии Тоҷикистон) таҳсил намуда, онро бо ихтисоси иқтисодчӣ хатм кардааст. Баъди хатми донишгоҳ дар совхозии «Кубодиён» ба сифати таъминотчӣ то соли 1993 фаъолият намуда, сипас дар ноҳияи Шаҳритус низ то соли 2000 - ум кор кардааст. Баъ-

дан то соли 2014 ба касбу кори деҳқонӣ ва чорводорӣ машғул шуда, аз соли 2014 ин ҷониб аввал ба сифати бригадири деҳа ва муддати 4 сол мешавад ҳамчун раиси деҳаи Чимғилиш - 1 қору фаъолият дорад. Мувофиқи маълумотҳои ба мо пешниҳодкардаи раиси деҳа Нормаматов Абдурасул дар деҳаи Чимғилиш 430 хоҷагӣ буда, шумораи аҳоли зиёда аз 2000 нафар мебошад. Дар деҳа 32 - то оилаи камбизоат ва 2 нафар ятими кул ба қайд гирифта шудааст, ки онҳо аз тарафи ҳукумати маҳал ва шахсони саховатманд мунтазам дастгирӣ меёбанд. Деҳаи Чимғилиш - 1 нисбат ба дигар деҳоти ҳамсоя вобаста ба сатҳи дарёи Кофарниҳон пасттар ҷойгир шудааст. Аз ин рӯ ҳарчанд ки бо ёрии пойгоҳҳои обкашӣ бошад ҳам, масъалаи обёрӣ кардани заминҳо мушкилии зиёд ба бор намеорад. Барои обёрӣ 2 пойгоҳи умумӣ ва якчанд пойгоҳҳои обкашии хурди шахсӣ истифода бурда мешавад. Аз рӯи гуфтаи раиси деҳа мушкилоти асосӣ ин таъмирталаб будани роҳҳо ва қуна будани бинои бунгоҳи тиббӣ мебошад. Мувофиқи маълумотҳои ба мо мазкур соли 1947 сохта шудааст ва аз 4 утолӣ корӣ иборат аст. Ҳарчанд ки дохили утолӣ тоза озода бошад ҳам, намуни зоҳирии бино ва шифти он ҳале фарсуда буда таъмирталаб мебошад. Мардуми деҳа аз қорбарӣ ва фаъолияти раиси деҳа Нормаматов Абдурасул розӣ буда, ҳислатҳои хуби инсонпарварӣ ва саховат-

пешагии вайро сифат мекунанд. Чуноне ки шоҳидон гуфтанд, ҳангоми боришоти борон аксари роҳҳои ҳудуди деҳа, ки селроҳа мебошанд, зуд - зуд вайрон мешаванд. Ва борҳо шудааст, ки раиси деҳа Абдурасул ин мушкилотро аз ҳисоби шахсии худ бартараф кардааст. Инчунин тобиستони соли гузашта дар натиҷаи кандашавии хати барқ ғиристони деҳа оташ гирифта тамоми алафи хушкидаи он сӯхт ва дар натиҷа манзараи ғамангезе пеши назар пайдо шуд, ки басо нигаронкунанда буд. Дар бартараф кардани ин мушкилот низ саҳми Нормаматов Абдурасул калон буда, тамоми хароҷоти онро аз ҳисоби худ пардохт кардааст. Албатта, чунин шахсони боғайрату ватандӯст, ки баҳри ободии диёр ва некуаҳволии халқ хизмати беминнат мекунанд қобили ситоишанд. Дар фарҷоми суҳбат ақои Абдурасул аз нақша ва ниятҳои ояндаашон сухан карда, гуфтанд, ки ният доранд дар оянда бо дастгирии ҳукумати маҳал ва шахсони саховатманд як толори варзишӣ ва як бунгоҳи тиббӣ созанд. Мо низ дар қору амали неки он кас ҳамовозӣ карда, дар роҳи амалӣ гаштани онҳо барору қомебиҳо хоҳонем.

Маҳмудҷон ВАЛИЕВ,
мухбири ҷамоагии мо

Табиби мушфиқ ва бо ҷасорат

Тавре, ки оғаҳ ҳастем, Президенти кишвар, Пешвои миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар Паёми имсолаи худ соҳаи тандурустиро яке аз соҳаҳои муҳимтарини иҷтимоӣ арзёбӣ намуда, қайд карданд, ки дар даврони истиқлолияти кишвар зиёда аз 1300 муассисаи нави тиббӣ бунёд гардида, қариб 25 ҳазор кадрҳои дорои маълумоти олӣ ва 147 ҳазор нафар кормандони миёнаи тиббӣ тайёр карда шудаанд. Аз шумораи табибон ва кормандони миёнаи тиббӣ, ки дар муассисаҳои тиббии кишвар фаъолият доранд беш аз 68 ғоизашонро замон ташкил медиҳанд. Ин нишон медиҳад, ки саҳми замон дар рушди соҳаи тандурусти мамлакат торафт афзуда истодааст. Сарвари давлат ҳамчунин нақши замонро бонувонро дар тамоми самтҳо ва соҳаҳои иқтисодиву иҷтимоӣ икшвар хеле муҳим ва назаррас арзёбӣ намуда, қайднамуданд, ки Ҳукумати мамлакат ташаббусҳои онҳоро минбаъд низ дастгирӣ карда, ба хотири ҷалби бештари онҳо ба вазифаҳои роҳбарикунанда тadbирҳои иловагиро амалӣ мегардонад. Воқеан ҳам, замонро модарони кишвари азизамон Тоҷикистон имрӯзҳо дар партави Истиқлолият ва сулҳу ваҳдати миллӣ озодона, ифтихормандона ва бо нерӯи аз ҳарвақта ҳам бештар дар соҳаҳои гуногун қору фаъолиятдоранд. Дар арафаи Иди модарон ва бонувон дар доираи фаъолияти рӯзноманигории худ вохурӣ ва суҳбате доштем бо табиби оилавӣ, бонувӣ мушфиқу меҳрубон аз деҳаи Рӯдақули ҷ/д «Заркамар» апаи Сафаргул, ки меҳоме оиди зиндагӣ ва қору фаъолияти он кас барои хонандаи азиз чанд ҳарфе гуфта бошем:

ва дар бунгоҳи тиббии деҳаи Чимғилиш қору фаъолият дорад. Вай соли 2014 дар маркази вилоят аз курси бозомӯзӣ гузашта, дорои ихтисоси табиби оилавӣ гаштааст. Апаи Сафаргулро хурду бузурги деҳа эҳтиром намуда, хизматҳои шабонарӯзиашро қадр мекунанд. Бори аввал банди баҳори соли

гузашта дар давраи бисёр ҳам мушкилу ҳассоси бемории сироятии коронавирус бо апаи Сафаргул вохурӣ ва суҳбате доштам ва он вақт ҷасорати вай ва бо савганди касбии худ содиқ буданашро дидаву мушоҳида карда будам. Апаи Сафаргул бо вучуди он ки ҳар лаҳза хавфи сироятёбӣ ба ҳадаш ва аҳли хонадонаш таҳдид мекарду ба ҷуз дастпӯшак ва ниқоб дигар ҳеҷ гуна васоити худмуҳофизатӣ надошт, боз ҳам шабуруз дар пайи нигоҳубин ва муолиҷаи беморон буд. Пирони рӯзгордида ва мӯйсафедон доимо таъкид мекарданд, ки Сафаргул худро эҳтиёт кун, зеро ки ту ягона табиби мушфиқӣ ин деҳа ҳастӣ ва агар Худое накарда сироят ёбӣ ва ба ту ягон гап шавад мо чӣ қор мекунем? Албатта, мо аз вақлатҳои касбии худ истифода карда барои таъмин кардани ин табиби ҳозир бо воситаҳои худмуҳофизатӣ ё чӣ тавре ки меғоянд «защита» талош кардем ва муваффақ ҳам шудем, аммо то он дам хеле вақт гузашта буд. Қайд кардан ба мавридаст, ки Президенти кишвар муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар Паёми имсолаи худ хизмати кормандони соҳаи тандурустӣ ва махсусан, табибону ҳамшираҳои шафқатро дар давраи пандемияи КОВИД - 19 ёдоварӣ намуда, аз ҷумла, фармуданд: **«Бо истифода аз ғурсат, ба ҳамаи кормандони соҳаи тандурустӣ, махсусан, ба табибон ва ҳамшираҳои шафқат, ки дар шабу рӯзҳои авҷи бемории сироятии коронавирус ба савганди касбии худ содиқ монда, барои табобати мардуми Тоҷикистон софдилона заҳмат кашиданд ва қони ҳазорон нафар ҳамватанонамонро аз марг на аҷот доданд, бори дигар сипосу миннатдории самимӣ баён менамоем.»** Дар поёни сухан мо аҳли эҷоди наشريҳои ноҳиявии «Тахти Қубод» ба апаи Сафаргул ва дар шахси он ба тамоми кормандони соҳаи тандурустии ноҳия аз ҷумла ҳамшираҳои шафқат барои хизматҳои шоёнашон арзи сипос гуфта, омадани баҳор ва ҷашни бонувонро барояшон шодбош меғоям.

Маҳмудҷони АБДУЛАҲАД
«Тахти Қубод»

Суханони бузургон қар вассфи Модар

Модар азизтарин вучуди рӯи замин мебошад ва зиндагӣ аз нафаси гарму дилнавози ӯ оғоз мегирад. Мо вучуди муқаддаси модарро аз аввалин лаҳзаҳои ҳаёт то дами воқеаи фаромӯш намекунем, чун ӯ ҳангоми шодиву нишот ва ғаму андӯҳи зиндагӣ ҳамеша ҳамроҳи мо.

Эмомалӣ РАҲМОН

Ягона доваре, ки гуноҳи моро ҳарчӣ бошад мебахшад, модар аст.

Муҳаммад Ҳичозӣ

Бе офтоб гулҳо намешукуфанд, бе муҳаббат хушбахтӣ нест, бе зан ишқ нест, бе модар шоир нест, қарамон ҳам нест. Тамоми ифтихори дунё аз модарон аст.

А. М. Горкий

Модар нафарест, ки зиндагӣ меофарад ва дар набарди ҷовидонии ҳаёту марг зиндагиро зинда медорад.

Модар калмаест муқаддас ва мафҳумест чун ин дунё беғозу беанҷом.

Ҳеҷ кас дар зиндагӣ наметавонад муҳаббат амиктар, самимитар ва воқеитар аз муҳаббати модари ҳеш дарёбад.

Оноре де Балзак

Қалби модар зеботарин ва ҷовидонатарин

ҷойгоҳи фарзанд аст, ҳатто дар рӯзгоре, ки мӯйҳои фарзанд сафед шуда бошад.

Стафр

Аз модар маҳбубтар қасе нест.

Расул Ғамзатов

Модарон зебоии рӯзгору хонадони мо ҳастанд; меҳрубонӣ, тозагӣ, ишқ, муҳаббат ва зан - модар бо ҳам ҳамрадианд. Месазад, ки ин ҳамаро қадр кард.

Ҷорҷ Ҳорберт

Модар нафарест, ки зиндагӣ меофарад ва дар набарди ҷовидонии ҳаёту марг зиндагиро зинда медорад.

Модар калмаест муқаддас ва мафҳумест чун ин дунё беғозу беанҷом.

Модар бехтарин ва охири тухфаи осмонист.

Ломартин

Модар ва боз ҳам модар муқаддастарин мавҷуди ҷаҳон аст.

Колдрич

Модар сарчашмаи ҳаёти музаффар аст.

Модар тоҷи офариниш ва мояи зиндагист.

Л. Н. Толстой

Меҳрнома

НИҲОЛАКОИ МОДАРАМ

Ниҳолақои модарам зи ғусса ҳам шуданд, Шикаста шоҳаҳрашон зи бори ғам шуданд, Варақ чу барғову наваҳа қалам шуданд, Чу қалби реш-реш ман пур аз алам шуданд Ниҳолақои модарам аз ғирифтано.

Зи меҳрубониҳои ӯ сарам ба тоҳ буд Ба Поқдомани ӯ Худо гувоҳ буд. Ба дида рӯзи рафтани ҷаҳон сиёҳ буд, Ки баъди ӯ гадо шуд он қасе, ки шод буд Ниҳолақои модарам аз ғирифтано.

Ба ҷои гашти модарам қунун ҷӣ сон равам ? Ба ғия зор-зор ҳамчу қӯдакон равам, Ки, ай Худо, ба пеши ӯ қай аз ҷаҳон равам, Ба дӯстон бимонда шеърӯ дӯстон равам. Ниҳолақои модарам аз ғирифтано.

Давлат ЛАТИФ

Бошақ, ки зани тоҷик тоҷи сари мо бошақ, Дар ифрату қар покӣ чун сӯбхи сафо бошақ.

8 МАРТ-РӯЗИ МОДАР ЭҶТИРОМИ МОДАРОН ФАРЗИ ИЛОҶИСТ

Хусни ҷамоли зебо эҳдои худованд аст. Дар чеҳраи инсонҳои соҳибэъҷоз нуре аз ҷамоли поки офаридагор мунаъкис мегардад ва ин як лутфест, ки зулҷалол барои бандогони дӯстдораш арзонӣ медорад. Инсон қодир нест, ки ин гуна зебоиро бо дасти худ бисозад. Зебоии сохта беасолат аст ва ҳеҷ гоҳ мучиби таваҷҷӯҳ буда наметавонад. Зеро аз нури ҷамоли Худованд орист.

Зебӣ, аслан, ба занҳо хос аст. Гуфтаанд, ки бехтарини занҳо он аст, ки порсои соҳибҷамол бошад. Занҳои соҳибҷамол гули сари сабади ҳар қавму миллатанд. Меғҷанд, ки миёни тоҷикон шумори хуброёну зебосанамҳо бештар аст. Агар ин гуфтаҳо ҳақиқате дошта бошад, пас ин боиси саодатмандӣ ва ифтихори сарфарозист. Занҳои зебо ва соҳибҷамолро зиёд дидаем. Аксари онҳо бо мо дар як муҳит мезиянд ва зиндагии муқаррарию хоксоронае доранд. Онҳо бо ин фазилаташон кӣ меоданд, ки чӣ қадар дилҳои дигарро ба шӯр овардаанд ва баъд гули сари сабади маҳфили маъракаи мардум гардидаанд.

Имрӯз ҳам занҳои зебои соҳибҷамол зиёданд. Иддае аз онҳо бо ҳамон зебоие, ки доранд, фарзанд ба дунё овардаанд ва хусни худододи худро кам накардаанд. Балки чеҳраи духтаронашонро ба ҷамоли зебои занона бадал сохта, боз ҳам дилкаштару соҳибҷамолтар гардидаанд. Ба қавле, акнун мисли офтоб медурахшанд...

Модар барои ҳама азиз аст. Бузургони ҷаҳон дар ҳар даври замон васфи модар кардаанд. Шоири нест, ки дар васфи модар мисрае нагуфта бошад. Дар кишвари мо

ҳар сол Рӯзи модарро бо шаҳмати хоса истиқбол мекунанд. Тантанаҳои ҷашнӣ дар боғу гулгаштҳо бо ҳузур занону бонувони гуландомӣ чеҳраҳандон сурат мегардад. Гулдухтарони зебосанам либоси шинами атласи миллӣ ба бар зеби маҳфилҳо мегарданд. Ҳамаҷо сухан дар ситоиши зан-модар, офарандаи насли башар, олиҳаи хусн ба гӯш мерасад. Бале! Дар ҳақиқат Модар бехтарин ва охирин тӯҳфаи осмонист. Аз модар маҳбубтар дар рӯи замин касе нест. Модар ва боз ҳам модар муқаддастарин мавҷуди ҷаҳон аст. Модар тоҷи офариниш ва мояи зиндагист. Яъне, модар арҷмандтарин шахсест, ки ҳеҷ кас дар зиндагӣ ҷойи ӯро гирифта наметавонад, на хоҳару бародар на холаву амма ва на падар. Сухан дар васфи шаъну шарафи модар, арҷу иззати ӯ беинтиҳо аст.

«Тахти Қубод» дар саҳифаи идонаи худ бахшида ба Рӯзи Модар, 8-Март зебоиро дар хусну ҷамол на, балки зебоии аспро дар ақл, фаросат, диду назар, қору амал, ҳукуку атворӣ нест ва одамияти баланд мебинанд. Таъкид ҳам мекунанд, ки зебоии зоҳирӣ ҳеҷ аст ва зан бояд ботинан зебо бошад. Боифат, босавод, боимон, бошарм ва боҳаё. Зебӣ як сарвати гаронмоя ва ҳадяи Худовандист. Мардонӣ наққори соҳибэъҷоз ба ин гуфтаҳои мувофиқанд. Ва дар ин фирӯзбаҳори бонувон бо дастагулҳои тару тоза ва ҳадяҳои арзанда ба табрики аввал модарон, сонӣ ҳамсарони қадбонуи худ ва баъдаҳу хоҳарони дилҷӯю духтарони нозпарварашон биштобанд. Минбари рӯзнома ҳам аз азизони дилу дидаи Шумост.

Мо дар зер, қояки модаронро ба муносибати ҷашни Модар-8 март табрику муборакбод меғӯем ва орзумандем, ки ҳамеша танашон сиҳат, доимо дар болои сари фарзандон гули сари сабади хонадон бошанд.

«ТАХТИ ҚУБОД»

Сарварбонувони муваффақи кишвар

Озода Раҳмон

Мағфират
Хидирзода

Сумангул
Тағойзода

Гавҳар
Шарофзода

Хайринисо
Юсуфӣ

Фароғат
Азизӣ

Ширин
Амонзода

Мавсума
Муинӣ

МАҚОМИ ЗАН-МОДАР ДАР ИСЛОМ

Бародарону хоҳарони азиз!

Аз он ҷое, ки зан-модар ва-зифаи муҳимми тарбияи фарзандро ба уҳда дорад, аз назари Ислому ба унвони мураббии наслҳо қарор дода шуда ва ислоҳи ҷомеа маҳсуни дуруст-кории зан мебошад. Зеро фарзандоне, ки афроди ҷомеа ро ташкил медиҳанд ба дасти ӯ тарбия мешаванд. Барои бузургдошти мақоми зан, дар Ислому, дар «Қурони карим» сураи ба номи «Нисо» ихтисос дода шудааст ва ин дар ҳолати, ки сурае ба номи мардон вучуд надорад. Ислому ҳуқуқи занро боло бурд дар ҳоле, ки занон дар даврони ҷаҳилият аз бисёр ҳуқуқҳои инсонӣ, аз ҷумлаи аз ҳуқуқҳои иҷтимоӣ маҳрум буданд, зеро зан ҳақи ирс будан надошт ва ҳаққи бар шавҳар надошт, зан чун коло ва матоъ баъд аз вафоти шавҳараш ба

ирс буда мешуд ва иддаи зани шавҳармӯрада як сол буда ва ба бадтарин либос дар бадтарин хона иддаи худро мегузаронд. Зан дар даврони ҷаҳилият аз ҳурдсолӣ зинда ба гур мешуд. Аммо Ислому муассире барои аз байн бурдани таъйиз ва боло бурдани мақоми зан бар-доштааст. Ислому ҳамаи он ҳуқуқҳои инсонӣ ва иҷтимоӣ-еро, ки мард аз он бархурдор аст, барои зан низ муқаррар кардааст ва ҳамчунин бар асоси фитрату сохтумони ҷисмонӣ ва руҳӣ ва ончӣ муносиби ҳоли уст, вазифаҳоро барои зан дар назар гирифта аст. Аз он ҷое, ки мард дорой неруи ҷисмонӣ ва ақли қомил-тарест ва ба далели контроли эҳсосотӣ, отифӣ ва тавоноии ва муқовимат дар баробари мушқилот ва сабр бар сахтиҳо, бурдбортар аст. Ислому мардро баъд аз вафоти шавҳараш ба

аз зан дифоъ кунанд ва аз дастрасии худ барои ӯ харҷ кунанд.

Дар мавриди масъуля-пазирӣ ва анҷоми масъулят, зан бо мард баробар аст ва аз дидгоҳи Ислому зан метавонад ба сурати муқтадир харида фуруш кунанд ва ҳақи моликият ва анҷоми дигар муъомилотро дошта ва дар сарнавишти иҷтимоӣ худ намоёнд, ки ин низ яке аз мазоҳири эҷтироми зан дар Ислому аст.

Абдусалом КИБОРОВ,
имомхатиби масҷиди
ҷомеаи Салмони Форс

БАҲОР ОМАД!

аз сӯи дигар маоси баррачаҳои навзод ба гӯш мерасад. Ҷое гулдухтарон аргунҷаксаворӣ мекунанд, ҷавонписарон бошад даври гулхани афрӯхта ҳай рақсу бозӣ доранд. Аз тамошои ин манзараҳо чашмаи дил об меҳӯрад. Хаёлотӣ инсон ба дуриҳо боли парвоз мекушояд.

Бедор шавед, баҳор омад! Ин навиди нақб ба дили кӯчаки мо ҳам як ҷаҳон шодиву нишот меорад. Охир бо омадани ҳар баҳор мо боз як сол калон ва таронахон мешавем, зебоии баҳорро бештар эҳсос мекунем.

Аз нафаси гарми замин бӯи шиносӣ муаттар ба димоғ мерасад, овози хушсадои булбулон ба гӯш мерасанд, гунҷишакон шодикунон аз ин дарахт ба он дарахт мепаранд. Ҳо, дару тиреза боз кунад, баҳор омад! Ҳама ба пеш-вози баҳор мешитобанд. Аз шавқу дидори хуш ва нафаси тозаи арӯси сол ҳама беқароранд, пирӯзу шодмонанд. Чӣ муборак аст, қадами баҳор!

Охир ба шарофати ҳамин қадами баҳор рӯз нав мешавад. Аз ҳамин қадами гулафшони баҳор рӯзи нав чеҳра боз мекунад. Туи баҳор мешавад ва он базмашро бо гулгулу сурури шодӣ то гӯши хуршед мебарад.

Баҳор ба ҳамагон муборак, Рӯзи наву орзуҳои нав насибатон бод!

Садирова
ЗАЙНАБ

НОМАИ МЕҲР

Очаҷони ширинам! Ту гавҳари ноёб ҳастӣ бароям. Барои ифодаи андозаи тӯро дӯст доштанам ададҳо ноки-фояву очизанд. Дар зиндагӣ дӯсти ҷониам ту ҳастӣ, мо-дарам! Дар лаҳзаҳои ноу-медиям, ту ягона умедгоҳи манӣ! Қуввати дилу нури чаш-мон ҳастӣ мо фарзандонро! Чеҳраи гарму дили бузургат сафобахши зиндагии ази-зонат аст. Чашмаи пурҷӯши ишқу муҳаббатат дашту биёбонҳои ташналабро шо-доб мекунанд. Бузургии ту қули фарзандони оламои офият нигоҳ медорад. Ту фариштае ҳастӣ, ки Худованд баҳри мо дар замин офаридааст тӯро.

Ин меҳрномаро ба мо-даркалони бузургворам, мо-дари азизам, ҳамзамон ба сарвари муассисаи муалли-маи меҳрубон, зани мушвику ғамхор Муродалиева Барфи-гул, ки нисбати мо шогирдо-нашон муносибати модарона доранд, мебахшам. Ҳамаи модаронро ба иддашон табрик гуфта, орзуманди онам, ки ҳамеша қалбҳои онҳо сар-шори муҳаббату чеҳраҳои пуртаровату лабонашон чун гулгулчи баҳорӣ хандон бо-шад.

Оразова ҶОНОНА
хонандаи синфи 7-и
муассисаи хусусии таъли-
мии «Барфигул»

МОДАР ВА ФАЗИЛАТҶОИ Ӯ ДАР ТАРБИЯИ ФАРЗАНД

Модар аввалин мураб-бии башарият аст ва тарбияи инсон аз домони поки ӯ оғоз мегардад. Зан мураббии ин-сон аст, аммо на мураббӣ ва муаллимае, ки фақат сухан меғӯяд, балки ҳамчун модар тамоми ҳислатҳои неки инсо-ниро ба кӯдак ба таври табиӣ интиқол медиҳад.

Аз ин ҷост, ки шеваи рафтору ахлоқи модар дар сифату идроки фарзанд таъсири бевосита меғузо-рад. Маҳз модар дар қалби фарзандон тухми меҳру муҳаббат, дӯстиву рафоқат ва нақвию наққорию меко-над, то оянда насли наврас чун ашхоси масъулиятши-носу меҳнатдӯст, ободкору инсондӯст ва ватанпарвар ба камол расад.

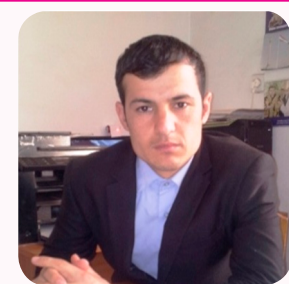
Бузургони гузаштаи адабу фарҳанги мо бо дарназар-дошти ин нуқтаи муҳим гуф-таанд, ки «Як модари хуб ба сад устод ва омӯзгор меар-зад». Нақши созандаи модар дар камолоти шахсияти фар-занд бетаъсир наметавонад. Ва

солехтарин фарзандон онҳое ҳастанд, ки бо аъмоли неку писандида боиси ифтихори падару модари худ мегар-данд. Дар тамаддуни кӯҳани мо мақом ва нақши модар ҷойгоҳи махсусро касб наму-дааст.

Меҳру муҳаббати модар ба фарзанд, танзими зиндагӣ ва роҳбарии дохили хона фа-зоро орому осудаи оиларо ба вучуд меорад.

Бо назардошти ин Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳанӯз аз оғози солҳои соҳибистиқлолият ба масъалаҳои марбут ба занон эътибори хоса дода, то имрӯз як қатор санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ заруриро ба тасвиб расонидааст.

Санадҳои қабулшуда ба таҳкими мақоми зан дар ҷомеа, таъмини риояи ҳуқуқи озодиҳои занон, кафолатҳои давлатии баробарҳуқуқии мардону занон ва имкониятҳои баробари ама-лигардонии онҳо, вусъат до-дани имконияти иштироки фа-

ёлонии занон дар бахшҳои сиёсӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоӣ-фарҳангии ҳаёти ҷомеаи муо-сир шароити мусоид фароҳам оварда шудааст.

Мо фарзандон дар сурате қарзи вичдонӣ ва рисолати фарзандии худро иҷро карда метавонем, ки ба қадри ранҷу азоб ва шири поки ҷонбахши модар бирасем.

Аз ин лаҳзаҳои муносиб истифода бурда, ҳамаи мо-дарону бонувонро ба муно-сибати ҷашни фарҳундашон самимона табрик гуфта, баро-яшон пеш аз ҳама тансиҳативу хушбахтӣ ва дар фаъолияти кориашон дар ҳамаи ҷабҳаҳои ҳаёт барору комёбиҳои бена-зирро орзумандам.

Хусраев МАЧНУН

*Бошақ, ки зани ҷочик дар пайраҳаи таърих,
Пайроҳаи миллатро пайроҳакушо бошақ.*

АКСҶО – ФАЪОЛЗАНОНИ НОҶИЯРО ЧЕҲРАКУШОЙ МЕКУНАД!

Турсунова
Маҳбуба

Муроталиева
Барфиғул

Шарипова Хосият

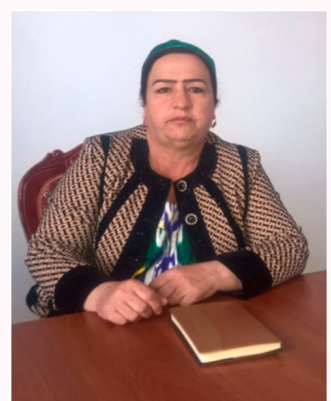
Шарипова Тоҷиниссо

Бозорова Малика,
омӯзгори МТМУ №4

Насимова Орзигул

Хаспалаева Муродгул

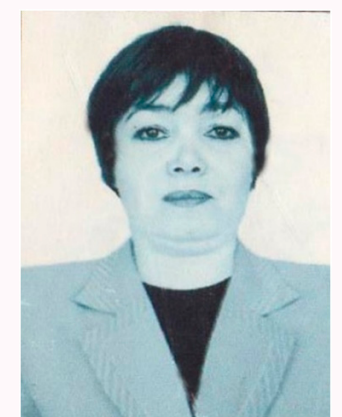
Авазалиева Ойдиной
ва Ҳақназарова Зухро

Саидова Адолат

Алиматова Наргис

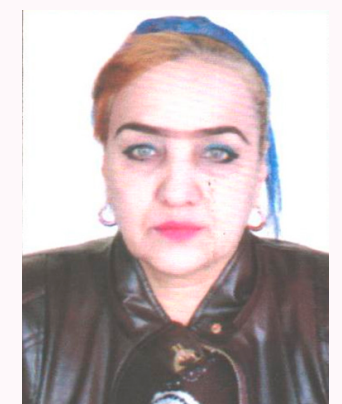
Шайманова Марина

Кормандони
беморхонаи марказӣ

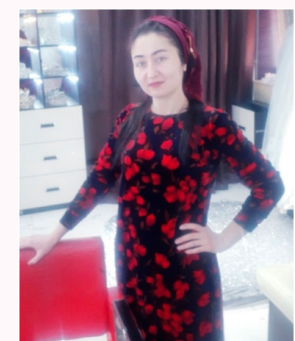
Муродуллозода
Дилноза

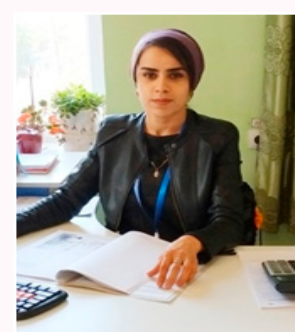
Шарипова Авзалмо

Шарипова Дилбар

Љӯраева Моҳира

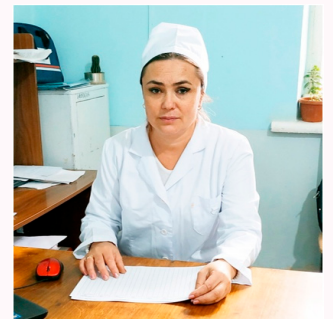
Саидмуродова
Латофат

Тошматова Раҷабгул

Ҳайтова Лутфиниссо

Қодирова Замира

Рамазонова Менгнор

Ачилдиева Зилбибӣ

Мамадмуродова
Кибриё

Сафарова Макнуна

